

De Pijpkrant

ONAFHANKELIJKE BUURTKRANT UITGAVE: WIJKCENTRUM CEINTUUR, GERARD DOUSTRAAT 113, 1073 VT AMSTERDAM, 34ste JAARGANG, NUMMER 1 FEBRUARI 2004

Foto Gert Meijerink

- **Gevaarlijke toestanden in de Bol •**
- **Unieke dienstverlening aan ouderen bedreigd •**
 - **Help, de Ceintuurbaan verzuipt! •**
 - **KinderPersBureau presenteert krant •**
 - **Nieuw: het Tweede Gebruik •**
- **losse bijlage: Natuur & Milieu Special •**

Tentoonstelling Edwin Emmens in Ostadetheater

In de foyer van het Ostadetheater is twee maanden lang werk te zien van de Amsterdamse kunstenaar Edwin Emmens. Als uitgangspunt voor zijn werk gebruikt Emmens oude gevonden foto's en dia's van onbekende mensen, maar ook zelf gemaakte kiekjes van bijvoorbeeld onbestemde plekken in een kamer. Deze foto's bewerkt hij vervolgens door erop te schilderen, te tekenen of te zeefdrukken. Het resultaat is soms fotorealistisch soms abstract, maar meestal iets hiertussenin. Juist deze mengvorm levert bij de toeschouwer in eerste instantie de verwarring op die Emmens fascineert.

t/m zondag 14 maart
Ostadetheater, Van Ostadestraat 233d, Amsterdam
toegang: rond voorstellingen en op afspraak

Amateurkunstenaars uit De Pijp: grijp uw kans!

Op 27, 28 en 29 augustus 2004 organiseren de bewonerscommissies in de Cornelis Krusemanstraat de vierde editie van KUNST KIJKEN VAN DE BUREN. De bedoeling is dat amateurkunstenaars exposeren in de binnentuinen van wooncomplexen en in tuinen bij particulieren rond het Valeriusplein.

We roepen u op uw werk eens mooi tentoongesteld aan anderen te tonen op prachtige locaties. Deelnemers kunnen zich tot 1 maart aanmelden, waarna een aanmeldingsformulier wordt toegestuurd. ALLE KUNSTVORMEN ZIJN WELKOM. Tijdens de afgelopen editie waren er ook optredens van amateurmuzikanten, zangers, koren en andere podiumkunstenaars. Omdat dit een groot succes was, willen we dit ook deze keer organiseren. Wij vragen hierbij dan ook muzikanten en andere podiumkunstenaars zich aan te melden. Verschillende muzikanten hebben er leuke optredens elders in de stad aan overgehouden! KUNST KIJKEN VAN DE BUREN trok in 2003 ruim 1000 bezoekers. Durf de stap eens te wagen en meld aan bij

KUNST KIJKEN VAN DE BUREN

Cornelis Krusemanstraat 27/3, 1075 ND Amsterdam. Telefonisch aanmelden kan ook: 673 53 38 (van 18.30 tot 19.30 uur). Vraag naar Wim van Beek.

Van goede voornemens alleen slankt u niet af!

Heeft u het dit jaar ook weer op uw lijstje van goede voornemens staan: afslanken en gezond eten? Met alleen een goed voornemen slankt u niet af. Bij Beheer 'Slank-Klup' weten we

dat. Wij beloven u dan ook geen wonderen. Afslanken gaat niet vanzelf.

Wat wij wel bieden is een steun in de rug en goede begeleiding. Onze klupleidsters zijn ervaringsdeskundigen, die u tijdens de wekelijkse bijeenkomsten in uw buurt adviseren en ondersteunen. Wij bieden u de keuze uit twee afslankformule's. Elke week ontvangt u een nieuw menu, gebaseerd op gezonde voeding. Geen liflafjes en ingewikkelde recepten, maar gewoon lekker eten. Tevens hebben wij een aangepast programma voor mensen met ernstig overgewicht. Samen met de leidster en uw klupgenoten kunt u er aan werken uw eetgedrag blijvend te veranderen. U krijgt inzicht over wat en waarom u eet en pakt samen de knelpunten aan.

Kom vrijblijvend een kijkje nemen tijdens een klupuur van Colinda Hagenberg in buurtcentrum Quellijn, Quellijnstraat 62-66, donderdagochtend van 9-10 uur (binnenkort ook een avondklup).

Voor meer informatie kunt u kijken op www.slank-klup.nl of contact opnemen met het hoofdkantoor in Brucht 0523-231571. Vraag naar Colinda Hagenberg. Afslanken gaat niet vanzelf, maar maak het niet moeilijker dan het is!

speel-o-theek zoekt vrijwilligers

De speel-o-theek is op zoek naar vrijwilligers voor minimaal 1 dagdeel per week. Het gaat om het uitlenen van speelgoed voor kinderen van 0 t/m 6 jaar. Je komt in een enthousiast team van medewerkers te werken. Kinderen geen bezwaar.

Buurthuis Quellijn, Quellijnstraat 62-66, tel.: 66 20 667 vragen naar Len Koomen of mail: bc.quellijn@combiwel.nl

Gezocht: vrijwilliger voor werken met kinderen

Voor de naaicursus voor kinderen van 7 t/m 11 jaar elke maandag van 15.30-17.00 zoekt Buurtcentrum Quellijn een enthousiaste vrijwilliger die affiniteit heeft met kinderen en textiele vaardigheden en die de docent helpt bij het begeleiden van de kinderen, enige ervaring met naaimachines is gewenst.

Interesse? Neem contact op met Buurtcentrum Quellijn en vraag naar Esther Van Gulick, 6620667, e.vangulick@combiwel.nl.

Tatikoor zoekt tenoren en bassen

Het Tatikoor heeft een repertoire van Engelstalige popsongs en brengt dat vierstemmig a-capella ten gehore. Liedjes van onder meer the Beatles, Eurythmics, the Kinks en Tina Turner. Het Tatikoor repeteert iedere zondagmiddag van 14.45 tot 17.00 uur in Café Tati in de Saenredamstraat. Het is naarstig op zoek naar tenoren en bassen. Kom eens langs om mee te zingen.

Vesper in de Oranjekerk

Op zondag 14 maart, aanvang 19.30 uur, is er in de Oranjekerk de derde Vesper. Het thema is LOF. Liturge: Erica Neutel. Op de vleugel Jacob Lekkerkerker.

Toegang gratis — iedereen welkom!

Oranjekerk — ingang 2^e Van der Helststraat.

Voor meer informatie: Ds Joke van der Velden, Tel. 020 4897048 giesveld@worldonline.nl

Colofon De Pijpkrant

Redactie: Anneke de Boer | Eline Vulmsma | Caroline Heikoop | Gepke Andringa | Sandra van Beek | Wolfram Meyer | Marga van Woerkom | Eindredactie: Herbert Koobs | Gert Meijerink | Bijdragen: Anja Scholstra | Tjerk Dalhuisen | Werkgroep Metro De Pijp | Fotografie: Gert Meijerink | Peter Bosland | Dominique Panhuysen | Opmaak: Gert Meijerink | Joyce Limburg
Illustraties: Eline Vulmsma | Druk: Dijkman Offset BV

De Pijpkrant is een uitgave van Stichting Wijkcentrum Ceintuur. Hij verschijnt acht keer per jaar in een oplage van 15.000 stuks en wordt huis aan huis bezorgd.

Voor vragen, opmerkingen of klachten over de bezorging kunt u terecht bij:

Wijkcentrum Ceintuur | Gerard Doustraat 133 | 1073 VT Amsterdam | Telefoon (020) 676 48 00 |

Email: pijpkraant@wijkcentrumceintuur.nl

Uiterste inleveringsdatum kopij: maandag 1 maart 2004

Unieke dienstverlening aan ouderen bedreigd

Wijkpost voor Ouderen: Arthur Rebattu en medewerkers

FOTO PETER BOSLAND

Ouderen wonen tegenwoordig tot op hoge leeftijd zelfstandig. Dat gaat meestal uitstekend, zelfs wanneer er lichamelijke of geestelijke handicaps ontstaan. Dan is het een uitkomst als de ouderconciërge een lamp komt vervangen omdat je zelf het trapje niet meer op kunt. Dat er iemand is die je helpt met het aanvragen van de huursubsidie of dat de maaltijd aan huis wordt gebracht. De Wijkpost voor Ouderen fungeert als de spin in het web van al die regelingen en voorzieningen waarvan ouderen, en dat geldt al vanaf 55 jaar, gebruik kunnen maken. Begin 2004 zijn de zorgen van de medewerkers niettemin groot. Door een halvering van de subsidie komt de toegang tot het voorzieningenpakket voor juist de oudste bewoners van de Pijp in gevaar.

De Wijkpost voor Ouderen

Anders dan mensen die in een tehuis verblijven, hebben zelfstandig wonende ouderen een hoop te regelen. De rekeningen en contributies moeten betaald, het huis aan kant, de was gedaan en het eten op tijd op tafel. 'Amsterdam kent daarom al sinds de jaren zestig een unieke vorm van dienstverlening aan ouderen,' aldus Arthur Rebattu die leiding geeft aan de Wijkpost voor Ouderen in De Pijp. 'In de eigen wijk, zodat men niet ver hoeft te reizen en bovendien kan de zorg toegesneden worden op de behoeften van de bewoners. In de loop der jaren is zo een veelzijdig pakket aan diensten ontwikkeld. Met alle vragen kan men bij ons terecht. Wij kunnen direct hulp bieden, bijvoorbeeld bij het invullen van een aanvraagformulier, maar ook de weg wijzen naar andere instanties en daarin begeleiden wanneer dat nodig is. Samen met onze medewerkers bepalen de mensen waar zij behoefte aan hebben.'

Soms gaat het om eenvoudige zaken als kleine woningaanpassingen: handgrepen in de douche en wc of een looprek. Er zijn ook voorzieningen die vereenzaming voorkomen, zoals de telefooncirkel. Die bestaat uit een groep mensen die elkaar elke ochtend even belt. Dat geeft een veilig gevoel en men onderhoudt op deze manier de sociale contacten. Wanneer iemand niet opneemt, komt een medewerker van de wijkpost poolshoogte nemen. Verder zijn in samenwerking met de woningbouwverenigingen in enkele wooncomplexen voor ouderen sociaal-huismeesters

aangesteld. Zij organiseren activiteiten en brengen een feestelijk bloemetje met de verjaardag. Hoezeer dat nodig is wijzen cijfers van een in 1997 gehouden onderzoek uit: 9% van de 75-plussers ontvangt slechts eens per jaar bezoek en 23% maar eenmaal per maand.

In de Seniorengids, een uitgave van het stadsdeel Oud Zuid, staat een helder overzicht van alle faciliteiten waarvan men gratis of tegen een zo klein mogelijke vergoeding gebruik kan maken.

Preventieve huisbezoeken

'Slechts eenderde van onze activiteiten speelt zich op het kantoor van de wijkpost af,' vervolgt Rebattu. 'De mensen tussen de 55 en 65 jaar zijn meestal zo vitaal dat ze de weg naar ons Buurtcentrum De Pijp weten te vinden, waar we nauw samenwerken met het maatschappelijk werk en de sociaal raadslieden, en bovendien kunnen ze hun wensen duidelijk formuleren. De prioriteit ligt daarom bij de mensen van 65 jaar en ouder. Dit is de generatie die, zeker in De Pijp, dikwijls weinig opleiding heeft genoten en alleen van een AOW-uitkering moet rondkomen. Om de, vaak hoogbejaarde, mensen te bereiken krijgen we elk jaar een overzicht van de Burgerlijke Stand. Iedereen van 75 jaar en ouder schrijven we aan met de vraag of er behoefte is aan een gesprek met een van onze professionele medewerkers. Sinds begin 2002 hoort dit preventieve huisbezoek tot de basisvoorzieningen voor ouderen.

Op deze hoge leeftijd kunnen de omstandigheden snel ver-

anderen, door het overlijden van de partner of het optreden van een ziekte of handicap. Dankzij de huisbezoeken voorkomen we dat problemen uit de hand lopen. We kunnen op tijd signaleren of het verstandig is om van driehoog te verhuizen naar een woning op de begane grond of een woning met een lift. Tijdens het huisbezoek neemt onze medewerker ook de post door. Worden de rekeningen nog betaald? Zijn er misschien schulden? Het is wel eens gebeurd dat iemand vanwege beginnende dementie de huur

Kleine handicaps kunnen grote gevolgen hebben. Geld pinnen is vaak onmogelijk, de ogen zien het beeldscherm niet goed, de vingers kunnen de toetsen niet meer bedienen of alleen al het gevoel van onveiligheid dat je op een winderige straathoek bevangt. Hoe kom je dan aan contant geld? Ouderenwerkers hebben al eens mensen aangetroffen zonder ook maar iets eetbaars in huis. Wie neemt het over? Een goede buur of zelfs de eigen kinderen zijn niet altijd te vertrouwen. Zij steken het geld of een deel ervan maar

eerste generatie allochtone ouderen medewerkers in dienst die afkomstig zijn uit de eigen bevolkingsgroep. Zolang ze nog gezond en goed ter been zijn, brengen deze mensen vaak een deel van het jaar door in hun land van herkomst. Activiteiten vinden daarom grotendeels 's winters plaats. Ook voor deze groep is het belangrijk om problemen op tijd te signaleren en te besluiten hoe het verder moet.

Bezuinigingen

Het ouderenbeleid is succesvol. Doordat de mensen langer zelfstandig wonen verschuift de aandacht van de wijkpost naar degenen met een complexe problematiek. Mensen die bijvoorbeeld geldzorgen en gezondheidsklachten hebben en daarnaast in een huis wonen dat niet langer geschikt voor hen is. Dankzij de preventieve huisbezoeken kunnen zij nu daadwerkelijk beschikken over de hulpmiddelen en diensten die speciaal voor hen ontwikkeld zijn. Het effect van de nieuwe aanpak heeft de verwachtingen zelfs overtroffen.

De kosten die met de huisbezoeken gepaard gaan, zijn uiteraard niet gering. Om alle plannen te kunnen verwezenlijken heeft de Centrale Stad over 2003 de subsidie eenmalig verdubbeld. Op basis van de goede resultaten heeft de wijkpost een begroting voor dit jaar opgesteld vanuit het idee dat het stadsdeel Oud Zuid ongeveer de helft van het bedrag,

77.418, zou bijdragen. Dat dit niet gebeurt, is dan ook een bittere pil.

Rebattu is getergd. Hij is van mening dat het stadsdeelbestuur met de ondertekening

**Wijkpost voor Ouderen
Buurtcentrum De Pijp
2^e Van der Helststraat 66
020-5709640**

Inlooppreekuur di en do 10.00 – 12.00 uur

Maandag van 13.00 – 14.00 uur in
Tabitha Amsteldijk/hoek Ceintuurbaan

Andere dagen op afspraak thuis of op kantoor

Website: www.combiwel.nl
Email: wpo@combiwel.nl

niet betaalde. De woningbouwvereniging stuurde een herinnering, een aanmaning en ten slotte de deurwaarder. Maar dat haalt natuurlijk niets uit. De bewoner werd op straat gezet. Deze schrijnende gevallen kunnen we met een preventief huisbezoek voorkomen. Met de meeste woningbouwverenigingen bestaat er inmiddels een goede relatie.'

al te gemakkelijk in eigen zak. Medewerkers van de thuiszorg mogen om die reden geen geld pinnen voor hun cliënten. De wijkpost heeft daarom de geldservice opgezet. De oudere schrijft een bedrag over naar een tussenrekening van de wijkpost, waarna een medewerker dat bedrag opneemt en teruggeeft. Controleerbaar en het werkt. Sinds kort zijn er voor de

van het Convenant Basispakket Ouderenvoorzieningen, de overeenkomst waarin de huisbezoeken zijn geregeld, een inspanningsverplichting is aangegaan. 'Het stadsdeel onderschrijft ons beleid, maar weigert de gevolgen daarvan, de uitvoering mogelijk maken door de toekenning van subsidie, te aanvaarden. Misschien moeten we in de toekomst een deel van onze eigen inkomsten genereren.' Hij verwijst naar de komende generatie oudere tweeverdieners, die een pensioen hebben opgebouwd en tegen betaling een 'zorgpakket' kunnen afnemen. 'Voor nu zijn de gevolgen van de bezuinigingen enorm. De leeftijd van de mensen die een bezoek van ons krijgen, moet drastisch omhoog, van 75 naar 80 en in plaats van eens per jaar komen onze medewerkers eens per anderhalf jaar langs. Geld om de extra vraag naar diensten op te vangen is er niet, voor de thuisadministratie en ouderenadviseur zullen daarom wachtlijsten ontstaan. Juist de mensen die het 't meest nodig hebben, die geen politieke vuist kunnen maken, zijn de dupe. Bovendien verbreekt het beleid wanneer het budget per stadsdeel verschilt. Wat in de ene wijk mogelijk is, kan in de andere niet.

Amsterdam heeft altijd een voortrekkersrol vervuld wat betreft het ouderenbeleid. Het systeem van wijkposten waardoor zorg op maat kan worden geleverd, kreeg pas veel later navolging in andere steden.' Deze waardevolle traditie staat nu onder grote druk.

MARGA VAN WOERKOM

Vorig jaar zomer werd kinderdagverblijf Beertje Pippeloentje nog met sluiting bedreigd. Een ingenieus plan en de belangeloze inzet van de ouders en leidsters zorgden er echter voor dat het kinderdagverblijf in de Rustenburgerstraat behouden kon blijven. Zowel de ouders als beheerder Combiwel kijken terug op een ingrijpende, maar uiterst succesvol verlopen verbouwing. "In die zes maanden zijn vriendschappen voor het leven ontstaan."

Ouders redden kinderdagverblijf

FOTO GERT MEIJERINK

Beertje Pippeloentje kreeg vorig jaar te maken met een exploitatietekort. Door de economische recessie liep het aantal kinderen terug en met de inkomsten konden het personeel en de huisvesting niet meer worden betaald. Een verbouwing was noodzakelijk, maar met de subsidie die het kinderdagverblijf hiervoor had gekregen kon maar de helft gedaan worden van wat daarvoor nodig was. Combiwel, de beheerder van de crèche, zag geen andere mogelijkheid dan 'Beertje' te sluiten en de kinderen onder te brengen in De Gouden Koets, in de passage van het winkelcentrum aan de Gerard Doustraat.

Op 18 juni gingen de ouders hier voor het eerst een kijkje nemen. Onder hen was Hilbert Kamphuisen, vader van twee kinderen die door Beertje Pippeloentje worden opgevangen. "De Gouden Koets is een prachtig nieuw pand", vertelt hij. "Maar wij hadden bewust gekozen voor een kinderdagverblijf met een kleinschalige en huiselijke sfeer. Ook misten we hier de bijzondere tuin van Beertje." Corine van de Burgt, voorzitter van de oudercommissie en moeder van twee crèchekinderen, was dezelfde mening toegedaan. Beiden besloten in actie te komen om hun kinderdagverblijf te behouden.

Beertje Stavast

Corine benaderde diverse moeders en Hilbert richtte zich op de vaders, die zich verenigden

in Beertje Stavast. Al snel besloten ze om de crèche gezamenlijk en vrijwillig op te knappen. Als ze een aannemer zouden inhuren, zouden ze immers geld te kort komen. Gelukkig bleken genoeg ouders verstand te hebben van verbouwingen. Er zat een architect bij, een aannemer, een timmerman en een vader die zich in zijn beroep met de beleidsmatige kant van bouwprojecten bezighoudt.

Hilbert: "Op 22 juni werd Beertje Stavast opgericht. Op 23 juni stuurden we een brandbrief naar Combiwel en op 25 juni zaten we al met de directie rond te tafel. We hebben gevraagd of we een haalbaarheidsonderzoek konden starten, zodat Beertje Pippeloentje behouden kon blijven. Toen we daarvoor toestemming kregen, zijn we een serieus plan gaan schrijven."

Alleen al het aanvragen van een bouwvergunning bleek een enorm karwei, want aan een kinderdagverblijf worden zeer hoge eisen gesteld. Zowel de inspectie voor kinderdagverblijven, de welstandscommissie, bouw- en woningtoezicht als de brandweer moesten erbij worden betrokken. Er werd een ontwerp gemaakt en met de leidsters overlegd. Ook wilden de ouders de garantie van de eigenaar dat de huur niet omhoog zou gaan.

Het verbouwingsplan hield in dat de twee naast elkaar liggende panden van de baby- en de peutergroep tot één geheel zouden worden

gemaakt, en dat ook de twee groepen zouden worden samengevoegd. Vanwege de betere overzichtelijkheid zou de totale groep uiteindelijk met één leidster minder toe kunnen, wat een besparing van de personeelskosten zou betekenen. Door die samenvoeging kon de crèche bovendien bezuinigen op de kosten van gas, water en elektriciteit, omdat het aantal aansluitingen zo kon worden gehalveerd. Op 29 augustus was de bouwaanvraag compleet, en kregen de ouders van alle instanties toestemming om Beertje te gaan verbouwen. Als sluitstuk moesten ze alleen Combiwel nog meekrijgen.

Hans Zuiver, directeur van Combiwel, bleek echter door het enthousiasme en de professionaliteit van de ouders razendsnel te overtuigen. Hij denkt dan ook met enorm veel plezier aan zijn gesprek met de initiatiefnemers terug. "Ze hadden een heel degelijk plan gemaakt, compleet met tekeningen van hoe het moest worden. De inspectie had hun plan al goedgekeurd. Ik vond dat zo machtig mooi dat ik bijna meteen akkoord ging."

Werklust

Toen moest de verbouwing dus nog beginnen. Maar in deze fase kwam de werklust van de ouders pas echt naar boven. Want volgens de subsidieregels moest het karwei vóór 1 januari 2004 zijn geklaard, en inmiddels waren er nog maar een paar maanden te gaan. Corine: "Voor de kinderen moest het vooral veilig zijn en helemaal af voordat ze er weer in gingen, want je kunt niet blijven klussen als ze er eenmaal zitten. Vanaf begin november hebben we dan ook twee maanden lang keihard gewerkt. Alle ouders deden mee, en ook de leidsters en de leidinggevende. Voor het aanleggen van de elektriciteit en het maken van een aanbouw aan de achterkant hebben we beroepskrachten ingehuurd. De eerste maand werkten we alleen overdag, maar in december gingen we gewoon 's avonds door en namen velen van ons vrije dagen op. Met Kerst en Oud en Nieuw stonden we hier ook nog te verven. Een paar keer werd zelfs 's nachts doorgewerkt." Hilbert: "Tot de schoonmaakploeg kwam. Sommige ouders waren niet weg te slaan."

Het pand moest dan ook van onder tot boven worden aangepakt. "Alleen het plafond en de pui zijn nog hetzelfde. Voor de rest is alles vernieuwd: van de brievenbus tot de tegels in de tuin. Wat ook heel bijzonder is, is dat voor elk probleem een creatieve en handige oplossing is gevonden. En met een paar ingrepen hebben we de oude sfeer van het pand weer teruggebracht. Via een paar ouders kwamen

we aan mooie kozijntjes voor in de keukenuitruiken, en aan deuren die precies bij de al aanwezige deuren pasten. Verder hebben we ruimte gewonnen door van twee balkons twee serres te maken. Daardoor is er een mogelijkheid gekomen om twee bedbankjes te plaatsen waar kinderen kunnen uitrusten, en een apart hoekje voor de leidsters."

Hilbert geeft een rondleiding door het kinderdagverblijf. Hij wijst op de brandwerende deuren, de lambrisering die is aangebracht zodat de kinderen niet in aanraking komen met het stucwerk, de nieuwe keuken, de uitbouw, de kleurige verf op de muren, de nieuwe slaapruimtes, de plaquette die de mannen van Beertje Stavast van de oudercommissie hebben gekregen en de ingelijste foto's van de verbouwing aan de muur. Er staat een speelhuisje dat is gemaakt door een van de leidsters - die tevens ontwerpster is - en er hangen gordijnen die bedrukt zijn met tekeningen van de kinderen. Ook de tuin is helemaal opgeknapt. Hij is deels betegeld, en voor een ander deel is er een houten terras aangebracht. Alleen de plantenbakken moeten nog worden gevuld.

Cadeau

Op 12 januari was de verbouwing een feit: vijf dagen later was de feestelijke opening. Wat blijft is de herinnering aan het verbouwingsavontuur, waar iedereen met enorm veel plezier aan heeft bijgedragen. Ook Combiwel-directeur Hans Zuiver is verschillende keren getuige geweest van de bijzondere sfeer die de afgelopen maanden in Beertje Pippeloentje is ontstaan. "Het is echt een hele enthousiaste groep mensen. En door hun inzet heb ik een meer dan vriendschappelijke band met ze gekregen."

Hilbert: "Het was een ongelofelijk cadeau dat Combiwel met ons in zee wilden gaan, en ik heb daar grote waardering voor. Het gebeurt niet zo vaak dat je de mogelijkheid krijgt om met een plan te komen dat vervolgens ook nog eens wordt gehonoreerd. Het is een cadeau voor onze kinderen en voor de kinderen die straks naar Beertje zullen gaan, voor de buurt - omdat het zo'n prachtige plek is - en voor Combiwel zelf, want het heeft een crèche kunnen behouden. En ook voor de leidsters, omdat ze hierdoor hun werk hebben kunnen behouden. Dat laatste vind ik heel belangrijk, omdat ze altijd zo liefdevol onze kinderen opvangen. Bovendien zijn in die zes maanden vriendschappen voor het leven ontstaan."

ANJA SPOELSTRA

Splitsing pand deelraadslid Hans Bremer

In de Pijprant van december stond een illustratie en een korte tekst van Otto Keyzer. Hans Bremer reageert.

Stadsdeel de Pijp besloot in 1991 om de panden 2^e Jan van der Heijdenstraat 85-99 te slopen en in 1995 om de panden in overleg met de eigenaren te herstellen. Sinds 1998 loopt er een project om de panden met de particuliere eigenaren op hoogwaardige wijze te renoveren.

Sinds 1999 heeft het stadsdeel echter geprobeerd de panden te verkopen aan bewoners of projectontwikkelaars onder steeds wisselende voorwaarden. Volgens de andere eigenaren heeft het stadsdeel zich niet aan de vernieuwingsafspraken gehouden. Drie eigenaren hebben hun pand sinds 1998 verkocht, omdat ze de ingrijpende renovatie niet in eigen beheer wilden uitvoeren. Ik kocht een pand met bedrijfsruimte om daar na een grondige renovatie een artspraktijk te vestigen en er zelf te gaan wonen. Sinds november 2000 heb ik een bouwvergunning voor de bouw van een bedrijfsappartement en een woonappartement.

De heer Keyzer van kraakgroep de Pijp stelt in de Pijprant van december dat mijn integriteit ter discussie zou staan, omdat ik mijn pand illegaal zou hebben gesplitst. Niet ik maar een notaris heeft het pand gesplitst nadat de afdeling vergunningen van stadsdeel Oud Zuid had bevestigd dat voor

de afsplitsing van de bedrijfsruimte geen splitsingsvergunning nodig was. Begin november heb ik dhr Keyzer reeds gemailld dat voor de afsplitsing van bedrijfsruimte van bovenliggende woningen geen vergunning nodig is. Ik vind het jammer dat 'dhr Keyzer' van kraakgroep de Pijp mij op een zo suggestieve wijze negatief in de Pijprant afschildert en meent om naar aanleiding van de geheel legitieme splitsing het pand te moeten kraken, terwijl daar werd gewerkt aan de renovatie. Om de ramen en gereedschappen van derden en mijzelf te redden, heb ik direct na de kraak aangeboden om de ramen aan de voorgevel verder af te schilderen in ruil voor de in het pand aanwezige gereedschappen en bouwmaterialen. Ondanks herhaaldelijk aandringen van mij en de buurtregisseur zijn de gereedschappen van de aannemer ad 3000 Euro nog steeds niet teruggegeven. De politie, ik en de burens hebben meerder keren geconstateerd dat de krakers het pand vernielen en zonder toestemming spullen van mij op straat zetten.

Door de kraakactie is de renovatie onmogelijk en wordt de kwalitatieve opwaardering van het pand onmogelijk gemaakt. Voorafgaande aan de grondige renovatie waren er in het pand geen voorzieningen aanwezig. Blijkbaar is dit voor de in het pand aanwezige krakers geen probleem. Naast alle vereisten om te mogen verbouwen, voldeed ik aan alle regels zoals de gemeente die stelde. Het is een schande dat krakers op deze manier een kwalitatieve impuls van de woningvoor-

ingezonden brieven

raad kunnen tegenhouden.

Net zoals bij de vorige kraakactie zal ik de schade proberen te verhalen op kraakgroep de Pijp (en andere medeplichtigen) die voor de diefstal en kraak van mijn pand verantwoordelijk zijn. Voor de samenleving als geheel is het belangrijk dat het kraken van panden die worden verbouwd als een zwaar delict worden beschouwd. Sinds de kraak van mijn pand heb ik hierover met meerdere kamerfracties contact. Met velen anderen hoop ik dat het kraken van woningen op korte termijn strafbaar wordt. De stad heeft meer aan het wegnemen van ambtelijke stroperigheid, flexibele procedures en eenvoudigere vergunningen. Pas als aan deze voorwaarden is voldaan, zijn corporaties en marktpartijen weer in staat om woningen te bouwen die passen bij de beurs van alle Amsterdammers. Ik waardeerde het zeer dat de Pijprant in 2001 een stukje schreef over een ex-bewoner van mijn pand die ik zo goed had geholpen aan zijn nieuwe woning. Ook nu waardeer ik het weer dat de Pijprant mij in de gelegenheid heeft gesteld een aantal onjuistheden in de vorige Pijprant recht te mogen zetten.

Hans Bremer, januari 2004

FOTO GERT MEIJERINK

Zelfs Ingenieur J. Bosch, bouwmanager en ideoloog van de Noord-Zuidlijn, geeft nu toe dat de keuze voor de route door de Bol veel problemen oplevert. "Bij het raasbesluit over de aanleg van de Noord-Zuidlijn is gekozen voor het tracé via de Ferdinand Bolstraat. Daarmee is het project toentertijd niet alleen 150 miljoen gulden duurder geworden maar is ook de complexiteit ongelofelijk toegenomen. Het inpassen van baanvaktunnels en het station in de nauwe Ferdinand Bolstraat was een lastige op-

gave. (...) Naar mijn mening zijn de architect en de constructeurs erin geslaagd een goede oplossing te genereren, maar ik wil niet verhullen dat er tot op de dag van vandaag telkens opnieuw vraagtekens worden gezet bij deze oplossing." Aldus de net tot professor benoemde heer Bosch tijdens zijn intrede aan de Technische Universiteit Delft.

Bouwverbod geëist

Op 22 januari deed de civiele rechter uitspraak in een kort geding dat was aangespannen

door een eigenaar en ondernemer in de Ferdinand Bol. Deze had op verschillende gronden een bouwverbod gevraagd. De rechter had er duidelijk geen zin in en wees de eis af wegens het ontbreken van een spoedeisend belang. De aannemer begint namelijk verderop in de straat. Volgens de rechter kan tijdens de uitvoering daar en op het Rokin voldoende ervaring opgedaan worden om veilig te leren werken. Dat moet een heel geruststellende gedachte zijn voor ondernemers, eigenaren en bewoners in de Bol waar ze

Noord-Zuidlijn Gevaarlijke toestanden in de Bol

Werkgroep Metro De Pijp
Gerard Doustraat 133,
werkgroep.metro@wijkcentrumceintuur.nl

Het voorbereidende werk in de Ferdinand Bol is hervat. Enorme kranen staan klaar voor het graven van geulen voor de 50 meter diepe betonwanden. De milieuvergunning is er niet en dat probeert de gemeente op te lossen met een gedoogverklaring. Tegelijk rekt het de werktijden op tot 's avonds laat en af en toe zelfs tot diep in de nacht. Ondertussen blijkt er een meningsverschil over de veiligheid tijdens de bouw. De gemeente gaat niet akkoord met maatregelen die de aannemer op eigen kosten wilde treffen. Verder deelt de gemeente in een nieuwsbrief mee dat ze er niet in slaagt bewoners in de panden aan de bouwput bij brand een veilige vluchtweg te garanderen. Steeds duidelijker blijkt hoe onmogelijk het is om op deze plek een metrostation te bouwen.

wel binnenkort voor de deur beginnen.

Wel leverde het geding opnieuw boeiende informatie op. Typisch is dat steeds in dit soort rechtszaken stukken opduiken die anders nooit openbaar worden. Uit een stuk van het bedrijf Geo Delft bleek dat de benodigde veiligheidsmarge voor het maken van de diepwandsleuven niet gehaald wordt in de Ferdinand Bol. De aannemer heeft daarom voorgesteld op eigen kosten een extra beschermende palenrij te plaatsen tussen de diepwand en de panden. De gemeente heeft dit voorstel afgewezen, waarschijnlijk vanwege grote praktische problemen. Maar daarmee doet zij wel opnieuw een concessie aan de veiligheid. Mocht er iets mis gaan dan treft de aannemer in elk geval geen blaam: hij heeft zijn best gedaan schade te voorkomen. De gemeente draait weer volledig op voor de risico's.

Nachtbrakers en illegale werkzaamheden

Nu wil de gemeente beginnen zonder de vereiste milieuvergunning. Om te voorkomen dat ze tegen zichzelf moet

gaan optreden, is een gedoogbeschikking afgegeven. Het mag niet, maar de gemeente gaat er niets aan doen. De beschikking bevat een hele serie bepalingen die niet bepaald gerust stellen. In tegendeel, ze zijn zelfs alarmerend. Deze beschikking maakt het mogelijk dat straks alle af te graven grond met vrachtauto's wordt afgevoerd in plaats van met pijpleidingen. Ook worden de werktijden enorm opgerekt. In de bouwvergunning staat nog dat alleen van 's morgens 7 tot 6 uur 's avonds gewerkt mag worden en bij uitzondering tot hooguit 10 uur in de avond. De nieuwe beschikking zegt dat gewoon tot 11 uur 's avonds gewerkt mag worden en tenminste 12 keer per jaar ook 's nachts. Ervaringen uit Den Haag leren dat bij dit soort werk vaak tot laat doorgewerkt wordt, vandaar ook dat daar enkele jaren geleden het Comité Slapeloze Nachten werd opgericht. Om te voorkomen dat er toch 's avonds en 's nachts wordt gewerkt, sis door vele mensen bezwaar gemaakt tegen de beschikking en is de Raad van State inmiddels gevraagd in een versnelde procedure het besluit te schorsen.

Als een rat in de val

De bouwvergunning schrijft voor dat er altijd twee vluchtwegen moeten zijn voor het geval ergens brand uitbreekt. In Amsterdam is dat vaak een probleem, en dat is praktisch opgelost door te garanderen dat de brandweer altijd tijdig ter plaatse is. De ladderwagen van de brandweer is dan de tweede vluchtroute. Bij de bouwput voor het metrostation doet zich nu echter een nieuw probleem voor: de brandweer kan er niet meer bij als eenmaal gegraven wordt. Om dat op te lossen zou er een verrijdbare steiger komen, maar daar is nu van afgezien. In plaats daarvan komen er rookmelders in de trappenhuizen. Heel aardig, maar een rookmelder is geen vluchtweg en de oplossing is in strijd met de eisen van veiligheid.

Bewoners bij de bouwput in de Ferdinand Bol hebben een groot probleem als in hun pand brand uitbreekt tijdens de werkzaamheden voor hun deur. Bijzonder merkwaardig dat mensen hun eigen veiligheid, waarop de gemeente zou moeten toezien, nu moeten afdwingen bij de rechter.

WERKGROEP METRO DE PIJIP

Help, de Ceintuurbaan verzuipt!

Sinds op de Ceintuurbaan de straat en trambaan vernieuwd zijn tussen Amsteldijk en Van Woustraat treedt in diverse panden wateroverlast op. Ondernemers klagen over ondergelopen kelders en bewoners over water in de tuin.

Volgens de Dienst Waterbeheer en Riolering (DWR) ligt de grondwaterstand op een normaal peil. Zij wijzen er op dat eigenaren op grond van het bouwbesluit moeten zorgen dat de kelders waterdicht zijn. De getroffen ondernemers en eigenaren zijn boos, want voorheen deed deze situatie zich niet voor. Zij overwegen juridische actie tegen het stadsdeel, verantwoordelijk voor de straat, dan wel de DWR, verantwoordelijk voor het grondwaterpeil.

"De klachten zijn ontstaan nadat de trambaan is vernieuwd. De straat is opgehoogd en de druk is enorm toegenomen", laat een boze eigenaar weten. "IJzerhandel Vermeulen op de hoek van de Van Wou heeft water in de kelder en ook Drukkerij De Beste is boos over het hoge grondwater. Hier tegenover staat de tuin blank, en ook de electronicawinkel verderop heeft problemen." De heer Evers van de Dienst Waterbeheer en Riolering (DWR) geeft toe dat er dingen veranderd zijn, maar volgens hem is het aan de eigenaren om actie te ondernemen. "Het oude riool was lek en werkte als een drainage. Daardoor heeft het grondwater

vele jaren te laag gestaan. Nu zijn de buizen vernieuwd en staat het grondwater weer op het normale peil, zo blijkt uit onze metingen. Dat is misschien lastig voor de mensen, maar het bouwbesluit schrijft voor dat kelders van panden waterdicht moeten zijn. De eigenaren moeten daar voor zorgen."

"Belachelijk", volgens een van de getroffen. "Jarenlang hadden we nergens last van. Waarom hebben ze dan niet gelijk drainage aangelegd, dit soort problemen zijn toch bekend." Inderdaad treden dit soort problemen vaker op. Het lijkt verstandig en voordeliger ze te voorkomen in plaats van ze achteraf op te lossen. Nu de Ceintuurbaan over de volle lengte op de schop gaat valt te verwachten dat ook verderop klachten zullen komen. In de Staatsliedenbuurt organiseerde het wijkcentrum aldaar vorig jaar een soort mini-conferentie om alle betrokkenen in een vroeg stadium bij elkaar te brengen. Wim de Boer, bouwkundige op wijkcentrum Ceintuur, was betrokken bij die conferentie. "Dat heeft zeker goed gewerkt. Het maakt de problematiek inzichtelijk en draagt bij aan het vinden van oplossingen in een vroeg stadium. Een dergelijke bijeenkomst zou

FOTO GERT MEIJERINK

ook voor de Pijp een goed idee zijn. Op dit moment ontbreekt me alleen de tijd om deze kar te trekken, bovendien heb ik er geen uren voor. Maar als het stadsdeel interesse heeft is er misschien wel iets mogelijk."

TJERK DALHUISEN

Klachten over grondwater: DWR, telefoon 020 460 2100

Spreekuren in De Pijp

ADVOCATENSPEEKUUR

Voor korte juridische vragen over werk, sociale zekerheid, procedures bij kantongerecht, rechtbank en familierecht (echtscheiding, kinderen).
Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, tel 676 48 00
☛ inloopspreekuur: di 20 - 21 uur

ALGEMEEN MAATSCHAPPELIJK WERK (AMW)

Voor problemen op het gebied van relaties, geld, verslaving, werk, rouwverwerking of gezondheid. Het AMW is volledig onafhankelijk; iedereen kan hier zonder voorwaarden of verwijsbriefjes gratis terecht.
☛ telefonisch spreekuur: ma-vr 12 - 13 uur tel 673 99 94
☛ inloopspreekuur: ma, wo, vr 9 - 11 uur Van Ostadestraat 2 74
☛ spreekuur voor Arabische vrouwen: vr 13 - 14 uur: Vrijheidslaan 92, tel. 66 46 496

BURENHULP IN DE PIJIP

Voor ouderen en gehandicapten.
☛ telefonisch spreekuur: ma - wo - vr: tel 67 94 441

BUURTMAATSCHAPPELIJK WERK

Voor hulp, begeleiding en ondersteuning bij vragen op het gebied van financiën, wonen, gezondheid, relaties, werk en instanties. De hulpverlening is gratis en onafhankelijk. De maatschappelijk werkers werken - waar nodig - nauw samen met het ouderenwerk en de sociaal raadslieden die in hetzelfde gebouw gehuisvest zijn.
Buurtcentrum De Pijp, 2e van der Helststraat 66
☛ telefonisch spreekuur: ma 9 - 17 uur; di-do 9 - 15 uur: tel 57 09 640
☛ inloopspreekuur: ma 14 - 15 uur; wo 9.30 - 10.30 uur

WIJKPOST VOOR OUDEREN

Informatie, advies, ondersteuning, begeleiding en bemiddeling op het gebied van welzijn, zorg, huisvesting en financiën voor ouderen vanaf 55 jaar
Buurtcentrum De Pijp, 2de v/d Helststraat 66, tel 57 09 640
☛ Inloopspreekuur: di en do 10 - 12 uur
andere dagen op afspraak thuis of op kantoor

OUDERENCONCIËRGE DE PIJIP

Voor kleine technische klusjes, woningaanpassingen, tuinonderhoud en behang- en schilderklusjes voor ouderen (55+) en gehandicapten.
Lutmastraat 175
☛ telefonisch spreekuur ma - vr 9 - 10.30 uur: tel 67 92 322
buiten deze uren inspreken boodschap

BUURTSERVICETEAMS

Op diverse locaties in De Pijp werken buurtserviceteams. Ze zijn

dagelijks op straat tijdens hun buurttrondes om te signaleren wat er niet in orde is, zoals vervuiling, vandalisme en kapotte bestrating. Ze doen kleine klussen voor ouderen en gehandicapten, zoals het buiten zetten van een vuilniszak of het vervangen van een lampje. U kunt bij hen terecht als het gaat om kapotte straatverlichting, een burenruzie die het woonplezier bederft, maar ook als u een goed idee heeft voor uw straat of plein zoals een extra fietsenrek, speeltoestellen voor kinderen of een buurtfeest.
De teams onderhouden contact met woningcorporaties, stadsdeel en politie. U kunt ze op straat aanschieten of telefonisch contact opnemen. Ook kunt u een boodschap achterlaten op het antwoordapparaat.

De spreekuren voor informatie, vragen en klachten zijn:
Buurtservicepunt Smaragd Smaragdplein 8, tel/fax: 471 26 68
☛ spreekuur: 9 - 11 uur en 15.30 - 17 uur

Wijkservicepunt Ruysdaelkade, Ruysdaelkade 163, tel: 672 05 38, fax: 670 65 01
☛ spreekuur: dagelijks 9 - 11 uur en 15.30 - 17 uur; do 17 - 18 uur

Buurtservicepunt Ceintuurbaan, Ceintuurbaan 72, tel: 379 58 24
☛ spreekuur: dagelijks 9 - 12 uur en 16 - 17 uur

HUURTEAM

Voor vragen over huurprijzen, servicekosten en onderhoudsproblemen.
Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133; tel: 664 53 83
☛ inloopspreekuur: wo 9 - 12 uur

KRAAKSPREEKUUR

Voor praktische hulp en informatie over kraken.
De Molli, Van Ostadestraat 55 hs, tel: 676 14 27
☛ inloopspreekuur: ma 19 - 20.30 uur

NATUUR- EN MILIEUTEAM

Bewonersondersteuning natuur, milieu, en verkeer.
Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, tel: 40 04 5 03
☛ inloopspreekuur: do 13.30 - 17.00 uur

OPBOUWWERK

Voor vragen over renovatie, sloop, huurverhoging na woningverbetering en plannen voor de woning en de wijk.
Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133; tel 676 48 00
☛ inloopspreekuur: wo 9 - 12 uur

SOCIAAL RAADSLIEDEN

Voor vragen over werk, uitkeringen, formulieren, belastingen en geldzaken. De Sociaal Raadslieden houden afsprakenspreekuur in de Buurtcentra in De Pijp:

Buurtcentrum De Pijp 2e van der Helststraat 66, tel: 57 09 640
☛ inloopspreekuur: do 10 - 13 uur. ma en di op afspraak
Buurtcentrum Quellijn Quellijnstraat 66, tel: 66 43 760
☛ inloopspreekuur: ma 9 - 12 uur. di en do op afspraak

Buurtcentrum Community School,
2e Jan van der Heijdenstraat 75-77, tel: 676 29 86
☛ inloopspreekuur: di 9 - 12 uur. ma en do op afspraak

RECHTSHULP AMSTERDAM

Voor vragen over arbeidsrecht, sociaal zekerheidsrecht, vreemdelingenrecht of consumentenrecht.
Avondspreekuur Spuistraat
Spuistraat 10, tel: 520 51 00
☛ spreekuur op afspraak: do 17 - 19 uur

Avondspreekuur Oosterparkstraat
Oosterparkstraat 274, tel: 520 51 00
☛ spreekuur op afspraak: wo 17 - 19 uur

☛ spreekuur met Turkse en Arabische Tolken
Spuistraat 10, tel: 520 51 00

WIJKBEHEERDER/ WIJKCOÖRDINATOR

De wijkbeheerder, Sanne Koolwijk, beantwoordt vragen over het beheer en onderhoud van de openbare ruimte. De wijkcoördinator, Jeannette Swaab, geeft informatie over plannen en activiteiten in de buurt. Zij houden spreekuur op twee locaties:

Wijkservicepunt Gerard Dou, Gerard Doustraat 86
tel: 6781928 (wijkbeheerder),
tel: 6781624 (wijkcoördinator)
☛ Wijkbeheerder: 2e di van de maand 14 - 15 uur
☛ Wijkcoördinator: di 13 - 15 uur

Wijkservicepunt Ruysdaelkade, Ruysdaelkade 163
tel: 6781928 (wijkbeheerder),
tel: 6781624 (wijkcoördinator)
☛ Wijkbeheerder: 2e di van de maand 15 - 16 uur
☛ Wijkcoördinator: di 15 - 17 uur.

WOONSPREEKUUR

Voor vragen over huurprijzen, woonruimteverdeling, huurbescherming, onderhoud, renovaties, huursubsidie, kamerhuur en onderhuur.
Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, tel: 664 53 83
☛ inloopspreekuur : do 19.30 - 21.00 uur.

ingezonden brieven

Noodroep over nooduitgang

In december schreef een bewoner van de Oude Raibuurt een brief aan het stadsdeel, de politie en de brandweer over een gevaarlijke situatie bij de nooduitgang van Sportcentrum de Pijp. Regelmatig wordt de uitgang geblokkeerd door fout geparkeerde auto's. Heeft u ook zo'n klacht? De redactie van de Pijprant plaatst die graag.

Bij deze vraag ik uw aandacht en tevens een definitieve oplossing voor het volgende probleem. Bij het Sportcentrum de Pijp bevindt zich een nooddeur aan de zijde van de Van der Helststraat achter het benzinestation aldaar. Met grote regelmaat staan er geparkeerde auto's voor de nooddeur die daardoor geblokkeerd wordt. Dit is een gevaarlijke situatie die nooit mag geschieden.

Naar alle waarschijnlijkheid zijn de auto's van sporthalmedewerkers. Dit terwijl na een eerdere brief mijnerzijds gericht aan het Stadsdeel Oud Zuid de medewerker sportaccommodaties, Lars Hendriks, gezorgd heeft voor beugels. En hij heeft toegezegd dat dit niet meer zal gebeuren. Twee auto's voor de schoorsteen is toegestaan. Maar nooit naast en achter de schoorsteen. Dat zou de vluchtweg blokkeren. Toch constateer ik dat deze afspraak met grote regelmaat wordt overtreden. Een korte, doch onvolledige opsomming, want ik passeer de plek des onheils niet iedere dag. De dagen dat ik de laatste maanden fout geparkeerde auto's

heb gezien zijn: 15 oktober; 4, 5, 12, 14, 20, 26 en 28 november; 9 en 11 december. In werkelijkheid zal het dus wel vaker zijn geweest!!!

De grote boosdoeners zijn een witte bestelauto en een grijze bijna busje. Deze twee presteren het zelfs achter de schoorsteen te parkeren terwijl de plaatsen ervoor vrij zijn!!! Bij deze verzoek ik de aangeschreven instanties in een gezamenlijke actie dit probleem definitief op te lossen. Dit om de veiligheid van de sportbezoekers te garanderen. En de genomen maatregelen ook te handhaven en te controleren.

Cok Oostveen

47 euro voor een vuilniszak

In de Pijprant van december schrijft Sandra van Beek over ene mevrouw H. die bijna een boete had moeten betalen omdat haar vuilniszak op een verkeerde tijd buiten stond. Het is inderdaad vervelend dat juist deze mevrouw, die er niets aan leek te kunnen doen dat zij in overtreding was, zelfs naar de politierechter moest, maar om nou meteen het hele beleid omtrent vuilnis-overtredingen in twijfel te trekken?! Ik wou juist dat de controleurs eens bij mij in de Van Ostadestraat kwamen kijken, want daar is het echt zo'n sociaal zootje geworden wat betreft de vuilnis!

Iedereen zet continu maar zijn troep op straat, ook niet eens netjes in vuilniszakken maar gewoon in tasjes, dozen of zelfs los op de grond. En mensen die denken dat op dagen als Koninginnedag of Eerste Kerstdag de vuilniswagen langskomt, daar klopt iets niet helemaal aan lijkt me. Het lijkt misschien wat pietluttig om voor dergelijke ekleine vergrijpen een heel politie- en rechercheapparaat in wer-

king te stellen, maar uit eigen ervaring weet ik dat zulke op het oog kleine zaken heel wat irritatie op kunnen wekken. Het is namelijk geen pretje om elke keer door afgekloven kippenbotjes en andere etensresten te moeten waden om je fiets te kunnen pakken. En zoveel moeite is het toch echt niet om even te wachten tot de twee dagen in de week dat het ophaaldag is, ik heb zelfs niet eens een balkon maar bewaar een volle vuilniszak toch gewoon in de gang tot het toegestaan is om buiten te zetten. Een treffend voorbeeld van wat voor effect deze eafvalwestie kan hebben op een buurt vind ik wel de vrouw en haar twee kinderen die ik aansprak omdat ze hun vuilnis buiten zetten toen de wagen een uurtje daarvoor net al geweest was (en het dus weer drie dagen zou duren voor hun troep zou worden opgehaald); zij zeiden: iedereen doet het toch?!, en liepen weg. Tja, laten we hopen dat de controleurs eens vuilniszakken van zulke mensen zouden openen in plaats van zakken van onfortuinlijke mensen als mevrouw H.

Tanja de Vette

de Trapnaaimachine

Foto's DOMINIQUE PANHUYSEN

's Morgens vroeg, lopend over straat, ontdekte ik bij het grof vuil dit houten antieke kastje. Het stond zomaar op de stoep, tussen allerlei afgedankte rommel. Het was uit het inmiddels gesloopte gebouw van de school aan de Kuipersstraat/Rustenburgerstraat gesmeten. De toekomst van het kastje zag er niet al te best uit: Gauw genoeg zou de vuilnisman komen en het meenemen. Het zou in de vuilniswagen geplempt worden tussen andere apparatuur, zoals kapotte wasmachines en achterhaalde pc's.

Ik bekeek het kastje. De bovenkant zat los. Wanneer je het deksel oplichtte, kon je deze uitklappen tot een lange tafel. In het kastje hing een zwarte, antieke naaimachine van het merk KÖHLER, die je op kon richten en op de tafel klemmen. Deed je het deurtje van het houten kastje open, dan zat er onderin een trede van gietijzer. Het had een zorgvuldig uitgekiend en gedecoreerd trapmechanisme. De naaimachine deed het niet meer, omdat het elastiek rondom het vliegwiel was verveerd en versleten geraakt. Met een nieuw elastiek – in de handel verkrijgbaar – zou je de trapnaaimachine zo aan de praat

TWEEDE GEBRUIK

kunnen krijgen.

Ik probeerde het kastje op te tillen, maar het was te zwaar. Dus waarschuwde ik de buurman. Hij liep mee en we versleepten het samen naar mijn huis. Ik gaf het zolang een plek in de keuken. Er kwam een rek met stenen memorabilia op te staan. Ik verstopte mijn eigen – elektrische – naaimachine achter het deurtje in de kast, op de gietijzeren trede. Zo stond het er een paar jaar. Tot ik op straat bij het grof vuil een 'nieuwe' houten kast ontdekte, die ik mijn huis weer in sleepte.

De kast met de oude naaimachine moest nu echt weg en een nieuwe functie krijgen, vond ik. Ik belde met de *Stichting Gered Gereedschap*, die oude gereedschappen opknapt en naar mensen in Derde Wereldlanden verstuurt. Degene die de telefoon aannam, zei dat ze al genoeg naaimachines hadden. Dat was een

grote teleurstelling, maar via hen kwam ik wel aan *Vraag en Aanbod* en vervolgens aan de *Solidariteitswerkplaats Osdorp*. De Solidariteitswerkplaats functioneert voor langdurig werklozen, die apparatuur reviseren voor hergebruik in de Derde Wereld onder het motto van: *Helpen hier, helpen daar*. 50 rolstoelen, 125 naaimachines en 175 schrijfmachines hebben in 2002 hun weg naar de landen in Afrika en Zuid-Amerika gevonden, aldus hun jaarverslag

Met drie man sterk kwamen zij op een ochtend het kastje weghalen en sleepten het een busje in. Ze zeiden dat ze de naaimachine uit de kast gingen halen en bruikbaar maken. Nu was het kastje met naaimachine weg. De 'nieuwe' kast vulde de lege plek weer op.

Soms denk ik aan de naaimachine en dat de route die deze nu aflegt, heel wat verder gaat dan die van de vuilniswagen.

SANDRA VAN BEEK

solidariteitswerkplaats@impuls.nl
Ingelandenweg 1
1069 WE Amsterdam

KinderPersBuro presenteert haar krant

Foto's PETER BOSLAND

Afgelopen januari rolde de KPBNieuws van de persen, een krant gemaakt door zes jeugdige bewoners van De Pijp. Samen met een aantal begeleiders van Buurthuis Quellijn kozen de kinderen onderwerpen voor de krant, hielden interviews en werkten de interviews uit tot artikeltjes. In de KPBNieuws kun je lezen over veiligheid op scholen, over lol in het museum en over de redactie zelf. En natuurlijk ontbreekt de strip niet.

De zes redactieleden, Novell, Mounira, Noï, Joosje, Tarah en Esmee, zijn allen tussen de negen en twaalf jaar. Ze hebben twaalf weken lang, elke woensdagmiddag, gewerkt aan de KPBNieuws. Daarvoor kwamen ze bijeen in Buurthuis Quellijn,

waar ze 'les' kregen van Aarti en Monica, twee medewerkers van het buurthuis. Zo leerden de kinderen bijvoorbeeld wat brainstormen is of hoe je een artikeltje schrijft. Daarna gingen ze op pad. Ze brachten een bezoek aan drie scholen in De Pijp, waar ze leerlingen en leerkrachten interviewden. Ook bezochten ze het Persmuseum, "omdat je daar kunt zien hoe een echte krant gemaakt wordt", aldus redactielid Joosje (11 jaar).

Novell (11 jaar) vertelt: "Ik hou erg van babbelen en daarom leek het me leuk om interviews te houden. Vragen stellen vind ik het leukst." Tara (11 jaar) en Joosje maakten samen de strip. Ze hebben zelf het verhaaltje verzonnen en de tekeningen gemaakt. Alleen het onderwerp 'winter' lag vast.

Deze derde editie van de KPBNieuws wordt uitgedeeld door de kinderen zelf, op hun school en in de buurt rond het buurtcentrum. Komend najaar (september/ oktober) start er weer een nieuwe redactie. Kinderen uit de buurt, van negen tot twaalf jaar, kunnen lid worden van de redactie. Je kunt dan op pad gaan als reporter of fotojournalist, op zoek naar nieuws uit je eigen buurt of school. De redactie bestaat uit maximaal twaalf kinderen. Ben je geïnteresseerd of wil je je opgeven, bel dan naar de coördinator van het KinderPersBuro: Esther van Gulick, telefoon 6620667.

CAROLINE HEUJKOOP

Tot eind maart is in de etalages van het advocatencollectief Cleerdin & Hamerde aan het Van der Helstplein werk te zien van zestien kunstenaars, onder wie Vian en Huub Holthuizen. De meeste zijn verbonden aan de Kunstenaarsvereniging Arts Place.

Cleerdin & Hamer: Kunst in etalages

Foto's: GERT MEIJERINK

Huub Holthuizen voor zijn etalage bij Cleerdin & Hamer

Cleerdin & Hamer aan het Van der Helstplein

Vian voor zijn etalage bij Cleerdin & Hamer.

Parallel aan deze expositie is er werk van dezelfde kunstenaars in de galerie Arts Place aan de Weteringschans. Deze galerie blijkt een ruimte te zijn van een bijna museale omvang en leent zich uitstekend voor wat meer monumentaal werk. Rondom zijn er enorme glazen ramen waardoor je buiten al een goede indruk krijgt van wat er binnen is te zien. Met twee van de exposerende kunstenaars heb ik een gesprek in de galerie. Huub Holthuizen is beeldhouwer en Vian is schilder.

Naast deze twee kunstenaars was Hubert Zeeman, voorzitter van de kunstenaarsvereniging Arts Place, aanwezig en hij vertelt: "Ongeveer 15 jaar geleden is een groep kunstenaars begonnen met op zogenaamde 'kraakplekken' exposities te organiseren. Ongeveer vier jaar geleden is de aanzet gegeven tot het oprichten van deze kunstenaarsvereniging. Bijna 50 kunstenaars

zijn er bij aangesloten en om de drie maanden wordt een nieuwe tentoonstelling gerealiseerd. Het gevarieerde en zich steeds weer vernieuwende aanbod maken dat er voor elke kunstliefhebber wel wat te beleven valt."

Huub en Vian zijn nog maar kort bij de vereniging Arts Place aangesloten. Vian is 44 jaar en in 1984 afgestudeerd aan de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam. Huub Holthuizen, 55 jaar, kreeg zijn opleiding op de Academie voor Beeldende Vorming in Amersfoort en de lerarenopleiding van de Rietveld Academie. Hij maakt bronzen plastieken met het menselijk lichaam als uitgangspunt

Wie of wat zijn jullie inspiratiebronnen?

Vian noemt meteen de Japanse houtsnij kunstenaar Hokoesai, maar ook een middeleeuwse schilder/graficus van surrealistische land-

schappen, Hercules Seghers. "Wat vooral heel boeiend was aan deze graficus is dat hij een speciale techniek had ontwikkeld door met een penseel en gom op een etsplaat te schilderen. Dat droogt een beetje vettig op en als je daar met wasbenzine verdunde vernis over heen liet vloeien, kon je na droging, met water de gom weer oplossen. Zodoende kwamen de plekken, waar de gomtekening had gezeten, weer tevoorschijn. Dat ging dan in het zuurbad en zo werden die dikke penseellijnen uitgebeten. Zeer arbeidsintensief werk met een heel bijzonder resultaat. Etsen doe ik niet meer. Die stoffen zijn allemaal zo giftig, maar die krankzinnige techniek zit nog wel steeds heel erg in mijn werk. Ik ben daar totaal door gefascineerd. Ook die mate van toevalligheid zit er in.

Ik improviseer veel. Vergelijkbaar hoe een jazzmusicus met muziek bezig is. Je zou het

gecontroleerde improvisatie kunnen noemen."

Huub: "Mijn inspiratiebronnen zijn vooral de beeldhouwers Maillol, Lipchitz, Archipenko en Brancusi geweest. Wat betreft die kwalijke stoffen, ook het bronsgieten en dan vooral het patineren van brons is zeer ongezond werk. Ik hakte oorspronkelijk grote beelden van hout, maar dat ging met mijn lijf niet meer zo goed. Vanuit deze fysieke beperking ben ik mij gaan richten op kleinere werken in brons."

Werken jullie vooral op klein formaat of ook wel monumentaal?

Vian: "Ik maak monumentale miniatuurtjes. Ik zit altijd heel fijn te werken en of ik nu op groot of klein formaat bezig ben, het wordt altijd minutieus." Huub: "Alleen vanuit een opdracht, anders is het veel te kostbaar."

Is het nu zo dat alle bronzen beelden op den duur die prachtige groene kleur krijgen?

Huub: "Nee, alleen als ze heel lang buiten staan. Heel vroeger hadden ze in de bronsgieterij een pishoek. Dat wil zeggen dat iedereen die er werkte d'r moest pissen. Het beeld werd in een specifiek soort aarde ingepakt en op die plek in de grond gelegd. De zuren van de urine sijpelden langzaam en gereinigd naar het beeld. Hiervan kreeg het die specifieke groene kleur en het gebeurt nog wel dat ze het met bepaalde zuren bewerken om dat effect te bereiken."

We lopen naar een werk getiteld 'Adam en Eva in New York' van Vian. Ik merk op dat je daar 100 jaar naar kunt kijken en dan nog steeds dingen ontdekt die je niet eerder waren opgevallen. Als je dit werk vanaf een afstand ziet dan zijn het een soort abstracte patronen, maar kom je dichterbij dan zie je dat het uit een enorme hoeveelheid op zichzelf staande tekeningetjes bestaat. Vian: "Ik heb er bijna een jaar over gedaan om

dit werk te maken. Het is het eerste monumentale werk dat ik helemaal heb getekend op de computer."

Vertel!

"Daarna is het via een hele grote Epson printer op het canvas geprint. Je kunt het in alle denkbare kleuren laten printen. Het formaat is bij dit bedrijf aan een maximale breedte van 140 cm. gebonden en de lengte is afhankelijk van de rol."

Mag je werk maken voor 'boven de bank'?

Vian: "Decoratieve kunst is voor veel kunstenaars een vies woord, maar ik zie zoiets gewoon als een opdracht. Men kan het van mij zo klein of zo groot krijgen als men wil." Huub: "Of naast de bank. Daar is niks mis mee."

Is er eigenlijk nog genoeg markt om van de kunst te leven?

Beiden heel stellig: "Oh ja, die is er zeker."

GEPEKE ANDRINGA

Een door De Pijp reizende fototafel

Een reizende fototafel, wat is dat nou? Dat kunt u zien. Tussen 11 februari en 1 april in de Kunstzaak. Want daar staat deze ingenieus bedachte tafel, waar in twaalf uitgespaarde vakjes van hetzelfde formaat twaalf fotoboekjes liggen. Die fotoboekjes vertellen een beeldverhaal van diverse bewoners uit De Pijp over hun liefste, leukste of meest favoriete plek. Een park, een bioscoop, kerk, winkel of buurthuis fungeert als een centrale, openbare plek in een buurt, waar de mensen elkaar ontmoeten. Maar in de fotoboekjes die fotografe Dominique Panhuysen maakte, zie je

hele andere dingen. In deze Pijpse sight seeing wordt de ene buurtbewoner vooral bevloedt door het licht in de straten en poseert de ander in de keukens van diverse restaurants. Een volgende let vooral op de versieringen in de straten en op de stoepen, zoals graffiti en stencils op de gebouwen. Weer een ander koestert de dijkhuysjes in de Lutmastraat naar de Amstel, die er aan herinneren dat deze plek een paar eeuwen terug de rand van de stad is geweest. Dominique legde de diverse beeldverhalen vast in boekjes, die ze in een speciaal daarvoor vervaardigde tafel

tentoonstelt. Deze tafel heeft al gedurende enkele weken bij de betrokken bewoners gestaan, waar hun vrienden, bekenden en andere getereerdeerden er een blik op hebben kunnen werpen.

Dominique maakte dit project voor een (kleinschalig) kunstproject van het Stadsdeel Oud Zuid.

SANDRA VAN BEEK

Van 11 februari t/m 1 april in de Kunstzaak, 1^e Sweelinckstraat 22 openingstijden ma t/m do van 10.00 -15.00 uur. www.kunstzaakamsterdam.nl en www.oudzuid.amsterdam. dominique.panhuysen@wanad.nl

·d·i·v·e·r·s·m·a·r·k·t·

Op zaterdag 20 maart presenteren tussen 12.00 en 17.00 uur Amsterdamse verenigingen en stichtingen zich in een gevarieerd programma in het Ostadetheater, de Derde Daltonschool, het Afrikahuis en in de Van Ostadestraat.

Diversmarkt wordt georganiseerd door beeldend kunstenaar Ines den Rooijen en maakt deel uit van het Babelfestival van het Ostadetheater. In de verschillende lokaties vinden diverse optredens, demonstraties, lezingen, videofilms en andere activiteiten plaats. Iedereen is welkom en er wordt geen entree gevraagd. Tussen 15.00 en 16.00 uur is er de uitreiking van het gratis publieksobjec (zolang de voorraad strekt).

Traditiegetrouw laat het Babelfestival uiteenlopende soorten theater zien van

makers uit verschillende culturen. Dit jaar zet een groep in Nederland wonende Uruguayaanse kunstenaars hun vaderland in de schijnwerpers. Daarnaast komt de heimwee naar Duitsland aan bod, zijn er Marokkaanse vertellers en is er muziek van 'De Wereldband'. Diversmarkt is het belendende kunst-onderdeel van het festival. Op zaterdag 20 maart kunnen alle verenigingen en stichtingen die in Amsterdam gevestigd zijn zich gratis presenteren op Diversmarkt. Verschillende groepen mensen die door een bepaald doel, uitgangspunt of interesse met elkaar samenwerken, laten op die dag hun activiteiten aan een breed publiek zien. Diversmarkt bestaat uit een aantal inhoudelijk totaal van elkaar verschillende organisaties. Het publiek van Diversmarkt zal zeer uiteenlopend zijn. In de weken voor 20 maart

zullen in de lokale media korte radio en televisie-items gepresenteerd worden waarin deelnemende stichtingen of verenigingen uitgelicht worden. Behalve via de lokale media zijn deze video-items ook in een aantal openbare ruimtes in De Pijp te zien (o.a. in het stadsdeelkantoor, de verschillende buurtcentra). Hiermee verwerven de deelnemende organisaties meer bekendheid. Daarnaast is er vanaf eind januari een website waarop alle deelnemers gepresenteerd worden (www.diversmarkt.nl).

Wanneer u met uw organisatie, stichting of vereniging mee wil doen, kunt u zich nog aanmelden via www.diversmarkt.nl of info@diversmarkt.nl.